

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Lovens Kapitel I (§§ 1—10) kommer alene til Anvendelse paa Skødeklausulejendommene — uden Hensyn til, om Kontrakten er tinglyst eller ej. Modsætningen hertil er saadanne Ejendomme, hvorom der kun er oprettet almindelige Lejekontrakter.

Til § 2.

Bestemmelsen muliggør en let tinglysningsmæssig Berigtigelse af Statens Adkomst til Skødeklausulejendomme, saafremt Skødeklausulen findes i et allerede tinglyst Dokument. Hvor dette er Tilfældet, er der ikke nogen Betænkelighed ved denne Ordning, idet den med den tidligere Ejer truffne Overenskomst reelt er en Afhændelse mod fuldt Vederlag og formelt er tinglyst, saaledes at det kontraktmæssige Grundlag for Overdragelsen findes i Tinglysningskontorets Akter, ligesom Skødeklausulen er indført i Tingbogen.

Det foreslaas, at Staten kan blive noteret i Tingbogen som Ejer blot paa Grundlag af en Begæring fra vedkommende offentlige Myndighed. Det skal altsaa ikke være nogen Nødvendighed, at Amtmanden (eller en anden i Skødeklausulkontrakten nævnt Myndighed) i hvert enkelt Tilfælde udfærdiger egentligt Skøde til Staten. Noteringen skal dog — da Ejerskiftet ikke tidligere har været offentliggjort — kundgøres i Tingbladet og Tinglysningslisten paa sædvanlig Vis. Staten vil dog altid, hvis man maatte finde det mere hensigtsmæssigt, kunne berigtige sin Adkomst ved Udstedelse og Tinglysning af formelt Skøde.

Findes Skødeklausulen ikke i et tinglyst Dokument, maa der gaas frem paa sædvanlig Maade, saaledes at der udfærdiges og tinglyses almindeligt Skøde i Henhold til Skødeklausulens Fuldmagt.

Til § 3.

Forinden det egentlige Afviklings- og Retableringsarbejde paabegyndes, maa det klargøres, i hvilke Tilfælde tidligere Ejere maatte ønske at udøve deres Tilbagekøbsret. Oplysning herom vil i givet Fald kunne faa Indflydelse paa de Dispositioner, der maa træffes. Der foreslaas derfor tilvejebragt Lovhjemmel for en offentlig, præklusiv Indkaldelse af saadanne Tilbagekøbsønsker. Ved Anmeldelse af sit Ønske om Tilbagekøbsret forpligter den tidligere Ejer sig ikke til at købe Ejendommen tilbage for den Pris, der maatte blive fastsat. Undlader han derimod at anmelden Tilbagekøbsretten, er denne

bortfaldet, idet Staten maa kunne regne med, at der ikke efter Indkaldelsesfristens Udløb kan gøres yderligere Tilbagekøbsønsker gældende, da Afviklingsarbejdet ellers vil kunne sinkes paa ganske uberegnelig Maade.

Til § 4.

Denne Bestemmelse giver Indenrigsministeren Hjemmel til efter Forhandling med vedkommende Minister — f. Eks. Forsvarsministeren eller Ministeren for offentlige Arbejder — endeligt at bestemme, at en anmeldt Tilbagekøbsret bortfalder.

I Overensstemmelse med Grundlovens § 80 vil denne Adgang være begrænset til de Tilfælde, hvor betydelige samfundsmæssige Interesser nødvendiggør et saadant Skridt. En saadan Interesse vil ofte være til Stede, hvor den enkelte Skødeklausulejendom indgaar i et samlet Anlæg, eller hvor den er blevet væsentligt forandret. Det forudsættes, at der ved Afgørelsen om, i hvilken Udstrækning de bestaaende Anlæg skal bevares, saa vidt muligt tages Hensyn til de anmeldte Tilbagekøbsønsker.

I Stk. 2 foreslaas en tidsbegrænset Adgang til at udsætte Afgørelsen om, hvorvidt Tilbagekøbsrettigheder skal bortfalde eller ikke, naar Staten endnu ikke kan tage Stilling til, i hvilken Udstrækning bestaaende Anlæg skal bevares.

Dersom Dele af et bestaaende Anlæg, f. Eks. af en Flyveplads, bevares, medens andre Dele gaar tilbage til privat Eje, kan det af Hensyn til Benyttelsen af det formindskede Anlæg være nødvendigt at paalægge de fra Anlægget udskilte Dele visse Raadighedsbegrænsninger. Det foreslaas derfor i Loven at optage en Hjemmel hertil.

Til § 5.

Det er nødvendigt at tilvejebringe et særligt Organ til at afvikle de Skødeklausulejendomme, som ikke i Medfør af § 4 beholdes af Staten. De Opgaver, som dette Organ skal løse, adskiller sig baade efter deres Art og deres Omfang fra de Opgaver, der efter den gældende Lovgivning er henlagt til allerede bestaaende Kommissioner m. v.

Der skal saaledes foretages Sammenlægninger af Jordstykker, der ved de oprettede Anlæg er blevet afskaaret fra de Ejendomme, hvortil de tidligere hørte, og som nu maa forenes enten til nye Ejendomme eller lægges til bestaaende Ejendomme. Parceller maa udstykkes fra en Ejendom og lægges til en anden, der maaske er blevet stærkt beskaaret af Anlægget; der maa ofte etableres Magelæg mellem Ejendomme, og i det hele maa der ved Afviklin-